

Κύριε Εκκέκραξα....

γράφει ο SV1MF και το αφειερώνει στους υποψηφίους νέους Ραδιοερασιτέχνες των επομένων "γενεών".

(Από την ανέκδοτη ιστορία του ραδιοερασιτεχνισμού στην Ελλάδα.)

κράτα σημειώσεις Κωστή, SV1AIA HI HI!!!

Αρχές της δεκαετίας του '70.

Των Καιρώ εκείνω, διήρχετο η πρώην Ε.Ε.Ε.Ρ. την νηπιακή της ηλικία. Η sv-land σε περίοπτη θέση στον κατάλογο των most-wanted. Οι αδειούχοι Ραδιοερασιτέχνες μετρημένοι στα δάχτυλα. Οι αναμένοντες την πολυπόθητη άδεια πολλοί. Ολοι όμως διακατεχόμενοι από τον ζήλο και την αγάπη που εμπνέει το Ραδιοερασιτεχνικό Πνεύμα, ανήσυχοι άνθρωποι, ονειροπολούσαν ένα μέλλον διαφορετικό απ' τις υποσχέσεις του "παρόντος". Μέσα στις "Πρωτοπορειακές" τους ονειροπολήσεις δεν παρέλειψαν να περιλάβουν αυτό που σήμερα θεωρούμε πολύ φυσικό. Τα τεχνικά εγχειρίδια για την κατάρτιση των νεωτέρων.

Πολύ νωρίς στην αυγή της η τότε Ε.Ε.Ε.Ρ., αλλά τα "παιδιά" ήξεραν ότι η ενημέρωση γύρω από τα τεχνικά θέματα και τούς κανονισμούς αποτελεί την απαρχή του κοινού μας ενδιαφέροντος. Γεννήθηκαν λοιπόν τα φυλλάδια, σε υποτυπώδη μορφή βέβαια, αλλά η αρχή είναι το ήμισυ του παντός. Εγραφαν οι "φίλοι", οι αδειούχοι, οι εν "διαρκή αναμονή αδείας" και δακτυλογραφούσαν ώρες - για να τα αφομοιώσουν - οι υποψήφιοι, με μεράκι περισσό οτιδήποτε το ενδιαφέρον. Μετά έτρεχαν στον πολύγραφο για την εκτύπωση.

Τα θέματα του κοινού ενδιαφέροντος εγράφοντο από τους "συγγραφείς" και εν συνεχεία επληκτρολογούντο στην γραφομηχανή στην οποία αντί χαρτιού χρησιμοποιείτο μεμβράνη πολυγράφου. Η μεμβράνη με την πληκτρολόγηση χαράζοταν και με τον τρόπο αυτό το μελάνι του πολυγράφου αργότερα αποτύπωνε τις "διατριβές" των συναδέλφων στό χαρτί. Τα Ραδιοερασιτεχνικά θέματα όμως, περισσότερο παντός άλλου, έχουν ανάγκη σχεδίων.

Από τις εκδόσεις όμως δεν μπορούσαν να λείπουν σχέδια κυκλωμάτων, γραφικές παραστάσεις, και κάθε τι το αναγκαίο για την σωστή παρουσίαση της θεματολογίας. Η γραφομηχανή βεβαίως δεν προσέφερε καμία βοήθεια στη δημιουργία των "γραφικών" που ως ένθετα διάνθιζαν το κείμενο. Οι "πρωτοπόροι" λοιπόν, βρήκαν άλλη λύση για να ξεπεράσουν το πρόβλημα εφ' όσον το desk Top Publishing και τα computers τότε δεν υπήρχαν ούτε στην πλέον καλπάζουσα φαντασία. Πληκτρολογούσαν το κείμενο στη μεμβράνη στην προεπιλεγμένη θέση και στην επιθυμητή διάταξη, μετά τοποθετούσαν κάτω από την μεμβράνη έναν σπασμένο δίσκο pick-up 78 στροφών.

Κατόπιν σχεδίαζαν με bic επάνω στην μεμβράνη το "γραμμικό" σχέδιο. Τα "αυλάκια" του δίσκου, με την πίεση του bic χάραζαν την μεμβράνη, στο πίσω μέρος, και δημιουργούσαν της επιθυμητές εγχαράξεις από τις οποίες η μελάνη θα μετέφερε το σχέδιο στο χαρτί με την βοήθεια του πολυγράφου. Ευλόγως γεννάται το ερώτημα: Ποία η σχέση μεταξύ τίτλου και περιγραφούμενης ιστορίας;

Απάντηση: Ο σπασμένος δίσκος των 78 στροφών που χρησιμοποιούσαν και ο οποίος εφυλάσσετο ακριβώς για αυτήν την δουλειά και μόνο στο γραφείο του Γραμματέα ήταν ένας παλαιός, μισοσπασμένος δίσκος με εκκλησιαστικό ύμνους με τον τίτλο "Κύριε εκκέκραξα" και περιείχε το γνωστό σε όλους μας ομόνυμο εκκλησιαστικό ψαλμό!!!! Ακουγες λοιπόν την ώρα της "δουλειάς" τον συνάδελφο που που επρόκειτο να εντρυφήσει στο σχεδιασμό επι μεμβράνης, να φωνάζει στον άλλο φίλο που διαχώριζε τις QSL's στο διπλανό τραπέζι, "πιάσ'το Κύριε Κέκραξα" και ο άλλος συνάδελφος που καθόταν κοντά στο παλιό γραφείο, άνοιγε το συρτάρι ανέσυρε το υπόλοιμα του δίσκου και το έδινε στον "υπεύθυνο σχεδιασμού και κασέ Η!!!!.

Ο δίσκος αυτός είχε βρεθεί "τυχαία" από τους συναδέλφους, όπως τυχαία ήταν και η έμπνευση της χρήσεως αυτής της μεθόδου για την αποτύπωση των σχεδίων στη μεμβράνη. Ήταν "δώρο εξ ουρανού"; Αυτό ας το κρίνει ο καθένας με την λογική ή την πίστη του. Εγώ απλώς αναφέρω το γεγονός σαν ξεχασμένη λεπτομέρεια από τα "ψιλά" της ιστορίας "μας".

Με αγάπη και πολλά .

73 από SV1MF